

Sygn. akt VI Ka 505/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 listopada 2013 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Tomasz Skowron (spr.)

Sędziowie SO Klara Łukaszewska

SO Andrzej Wieja

Protokolant Jolanta Kopec

przy udziale funkcjonariusza Urzędu Celnego w L. K. L.

po rozpoznaniu w dniu 5 listopada 2013r.

sprawy **M. B.**

oskarżonego z art. 107 § 1 kks w zw. z art. 9 § 3 kks

z powodu apelacji wniesionej przez Urząd Celny w L.

od wyroku Sądu Rejonowego w Bolesławcu

z dnia 14 czerwca 2013 r. sygn. akt II K 1094/12

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok wobec oskarżonego M. B. uznając apelację Urzędu Celnego w L. za oczywiście bezzasadną,

II. stwierdza, że koszty sądowe za postępowanie odwoławcze ponosi Skarb Państwa.

Sygn. akt VI Ka 505/13

UZASADNIENIE

M. B. został oskarżony o to, że: pełniąc funkcję prezesa zarządu spółki (...) sp. z o.o. z w. w C.ul. (...)i będąc z tego tytułu na podstawie prawa uprawnionym i zobowiązanym do prowadzenia spraw gospodarczych tej spółki, prowadził w lokalu (...) w B.(...)ul. (...), w okresie co najmniej w dniu 16 lutego 2011r. gry na automacie H.(...)o nr fabrycznym (...)wbrew przepisom ustawy z dnia 19 listopada 2009r. o grach hazardowych (Dz. U. nr 201, poz 1540), tj. o czyn z art. 107§1 kks w zw. z art. 9§3 kks.

Sąd Rejonowy w Bolesławcu z dnia 14 czerwca 2013r. w sprawie II K 1094/12:

oskarżonego M. B. niewinął od popełnienia czynu z art. 107§1 kkw w zw. z art. 9§3 kks opisanego w części wstępnej wyroku;

na podstawie art. 230§2 kpk w zw. z art. 113§1 kks zwrócił firmie (...) sp z o.o. w C. dowody rzeczowe w postaci:

1. automatu do gier o nazwie H. (...)o nr fabrycznym (...)ewidencyjny (...)wraz z przewodem elektrycznym, zajęty za pokwitowaniem (...) z dnia 16.02.2011r.;

2. sześć sztuk kluczy i księgę kontroli eksploatacji automatu do gier, zajęte za pokwitowaniem (...)z dnia 26.08.2011r. przechowywane w Magazynie (...)Izby Celnej we W.,

3. pieniądze polskie w kwocie 2070 zł wyjęte z przedmiotowego automatu, zajęte według pokwitowania (...)z dnia 26.08.2011r. przechowywane w kasie Urzędu Celnego w L.;

na podstawie art. 632 pkt 2 kpk w zw. z art. 113§1 kks kosztami procesu obciążył Skarb Państwa;

na podstawie art. 632 pkt 2 kpk w zw. z art. 113§1 kks zasądził od Skarbu Państwa na rzecz oskarżonego M. B. kwotę 648 zł tytułem zwrotu kosztów obrony z wyboru.

Wyrok ten zaskarżył Urząd Celny w L. zarzucając błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść, polegający na niesłusznym przyjęciu, że materiał dowodowy zebrany w toku postępowania przygotowawczego oraz na rozprawie przed Sądem Rejonowym w Bolesławcu nie dostarczył dowodów na to, że oskarżony M. B. dopuścił się popełnienia zarzucanego mu czynu, podczas gdy prawidłowa analiza całości zebranego materiału dowodowego prowadzi do wniosku przeciwnego.

Stawiając powyższy zarzut, autor apelacji wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Bolesławcu.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja Urzędu Celnego w L. nie zasługuje na uwzględnienie.

Należy podkreślić, że zarzut błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku jest słuszny tylko wówczas, gdy zasadność ocen i wniosków, wyprowadzonych przez sąd orzekający z okoliczności ujawnionych w toku przewodu sądowego, nie odpowiada prawidłowości logicznego rozumowania. Zarzut ten nie może sprowadzać się do samej polemiki z ustaleniami sądu, lecz musi prowadzić do wykazania jakich konkretnie uchybień w zakresie zasad logicznego rozumowania dopuścił się Sąd I instancji w ocenie zebranego materiału dowodowego. Sama możliwość przeciwstawienia ustaleniom Sądu I instancji odmiennego poglądu nie może zaś prowadzić do wniosku o popełnieniu przez ten Sąd błędu w ustaleniach faktycznych. (por. wyrok SN z dnia 20 lutego 1975r. w sprawie II KR 355/4, OSNPG 1975/9/84). Zarzut błędu w ustaleniach faktycznych nie może również sprowadzać się wyłącznie do odmiennej oceny materiału dowodowego. Jak wyżej zostało to podkreślone powinien polegać na wykazaniu, jakich uchybień w świetle wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego dopuścił się sąd w dokonanej przez siebie ocenie materiału dowodowego. (por. wyrok SN z dnia 22 stycznia 1975 r., I KR 197/74, OSNKW 1975 r., z. 5, poz. 58). Zarzut błędu w ustaleniach faktycznych może zaś być wywodzony z błędnej oceny materiału dowodowego, a nie odwrotnie. (por. wyrok SA w Katowicach z dnia 21 maja 2009 r., sygn. akt II AKa 120/09, Prok. I Pr. – wkł. 2010/4/28; wyrok SA w Krakowie z dnia 19 maja 2009 r., sygn. akt II AKa 73/09, KZS 2009/9/52).

Wywiedziona apelacja nie wykazuje jakim kryteriom ocen nie odpowiada ocena zebranego w sprawie materiału dowodowego, jakich uchybień w zakresie wskazań wiedzy i doświadczenia dopuścił się sąd meriti ferując zaskarżone orzeczenie. Z treści wywiedzionego środka odwoławczego wynika, że skarżący nie zgadza się z ustaleniami dotyczącymi braku możliwości przypisania oskarżonemu działania umyślnego w zakresie jego świadomości, że przedmiotowy automat do gry H. (...)nr fabryczny (...)znajdujący się w lokalu (...)w B.przy ul. (...)nie spełniał wymogów stawianych automatowi o niskich wygranych przepisami ustawy z dnia 19 listopada 2009r. o grach hazardowych.

Bezsporne jest, iż przedmiotowy automat został poddany badaniom przez Jednostkę Badającą upoważnioną przez Ministra Finansów – Politechnikę (...)Katedra (...). Wydała ona w dniu 19 listopada 2008r. opinię techniczną z badania poprzedzającego rejestrację (opinia techniczna k.159-160), z której to opinii wynika, że automat ten jest automatem do gier o niskich wygranych i spełnia wszystkie warunki, o których mowa w przepisach o grach i zakładach wzajemnych. Termin ważności tej opinii został ustalony na dzień 31 grudnia 2014r. Następnie firma (...) sp. z o. o.zwróciła się o zarejestrowanie tego automatu do Ministerstwa Finansów Departamentu Służby Celnej. W efekcie po

zawarcia przez firmę (...) sp. z o. o. umowy najmu powierzchni lokalu użytkowego z firmą (...) w B. przy ul. (...) zostały tam umieszczone trzy automaty, m. in. ten o nr fabrycznym (...).

Podobnie poza polem pozostaje to, że w dniu 16 lutego 2011r. funkcjonariusze Urzędu Celnego w L. Sekcja (...) w Z. przeprowadzili kontrolę w lokalu (...) w B., w trakcie której świadek E. R. przeprowadził eksperyment w postaci gry kontrolowanej na automacie o nr fabrycznym (...). W wyniku tej gry okazało się, że wartość stawki maksymalnej za udział w grze jest wyższa od wartości wskazanej w przepisach, tj. w art. 129 ust. 3 ustawy z dnia 19 listopada 2009r. o grach hazardowych. Przeprowadzone przez funkcjonariuszy oględziny wspomnianego automatu, podobnie jak i oględziny powtórne w dniu 26 sierpnia 2011r. (protokół oględzin k. 73-74) nie ujawniły żadnych uszkodzeń, naruszenia plomb.

Uzyskana w trakcie postępowania opinia biegłego R. R. (opinia pisemna k. 143-148, oraz ustna k. 366-367) potwierdziła, że przedmiotowy automat do gier nie spełnia wymogów technicznych dla automatów o niskich wygranych określonych w art. 129 ust. 3 ustawy z dnia 19 listopada 2008r. o grach hazardowych.

Przepis art. 129 ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009r., która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2010r. stanowi, że działalność w zakresie gier na automatach na podstawie zezwoleń udzielonych przed dniem wejścia w życie ustawy może być prowadzona do czasu wygaśnięcia tych zezwoleń przez podmioty, którym im udzielono ust. 3 tego przepisu określa definicję automatu o niskich wygranych. Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 3 czerwca 2003r. w sprawie warunków urządzania gier i zakładów wzajemnych (obecnie częściowo zmienione rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 9 marca 2012r. w sprawie szczegółowych warunków rejestracji i eksploatacji automatów i urządzeń do gier) w §7 stanowi, że warunkiem dopuszczenia automatu lub urządzenia do gier i eksploatacji i użytkowania jest rejestracja takiego urządzenia na podstawie badania. §8 zaś stanowi, że jednostkę badającą upoważnia minister. Badanie zaś polega na ustaleniu czy konstrukcja automatu lub urządzenia zapewnia prawidłowe ustawienia wartości stawki maksymalnej i uniemożliwia jej przekraczanie.

Trafnie zatem sąd I instancji zauważa, że w niniejszej sprawie zostały spełnione wszelkie wymogi formalne użytkowania automatu do gry H. (...) nr fabryczny (...).

W tej sytuacji racje ma Sąd Rejonowy twierdząc, że oskarżonemu M. B. nie sposób jest przypisać popełnienia przestępstwa karno-skarbowego z art. 107 § 1 k.k.s. odnosząc się do znamion podmiotowych tego przestępstwa trzeba zauważyć, iż czyny zabronione opisane w art. 107 mają charakter umyślny. Dopuścić się ich zatem można z zamiarem bezpośrednim, jak i wynikowym.

Firma (...) wywiązała się z obowiązku dochowania procedury administracyjnej rejestracji przedmiotowego automatu. Słusznie Sąd Rejonowy wskazuje, że istotną rolę odegrała tutaj opinia jednostki badającej – Politechniki (...), która to opinia nie została nigdy wcześniej zakwestionowana. Nadto co wyżej już podnoszono automat nie zawierał śladów uszkodzeń plomb zabezpieczających. W związku z tym nie sposób jest twierdzić, że oskarżony jako prezes zarządu firmy (...) sp. z o. o. miał świadomość, iż nie spełnia on warunków technicznych przewidzianych dla automatów o niskich wygranych.

Wobec powyższego zaskarżony wyrok należało utrzymać w mocy.

Kosztami sądowymi za postępowanie odwoławcze obciążono Skarb Państwa na podstawie art. 636 § 1 k.p.k.